

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA
„ABORCJA – PRZYCZYNY, NASTĘPSTWA, TERAPIA”
Warszawa, 20-22 czerwca 2004 roku

Historia zmagania o prawną ochronę życia dziecka poczętego dowodzi, że zorganizowanie Międzynarodowej Konferencji Naukowej: „Aborcja – przyczyny, następstwa, terapia” w naszym kraju miało szczególne znaczenie. Konferencja zgromadziła przedstawicieli wielu dyscyplin naukowych. Wygłoszone referaty dotyczyły aspektów psychologicznych, socjologicznych, demograficznych, prawnych i medycznych. Cennym uzupełnieniem zagadnień naukowych były wystąpienia osób osobiście uwikłanych w dramat aborcji, a także uczestniczących w prowadzeniu grup samopomocowych dla kobiet – ofiar aborcji.

Wśród prelegentów znaleźli się specjaliści z Polski, Stanów Zjednoczonych, Japonii, Rumunii i Szwajcarii. Reprezentowane były takie ośrodki

i instytucje, jak Rzecznik Praw Dziecka, Komitet Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Komitet Patofizjologii Klinicznej PAN, Instytut Matki i Dziecka, Zakład Opieki Paliatywnej Instytutu Matki i Dziecka, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytet Śląski, Szkoła Główna Handlowa, Katedra i Klinika Położnictwa i Perinatologii Akademii Medycznej, Katedra i Klinika Neurochirurgii i Neurochirurgii Dziecięcej Akademii Medycznej, Poradnia Perinatologii i Kardiologii Perinatalnej Akademii Medycznej, Instytut Psychiatrii i Neurologii, Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy, Szpital św. Zofii, Warszawskie Hospicjum dla Dzieci, University Morgan West Virginia, Bowling Green State University, Breast Cancer Prevention Institute, Biology and Endocrinology Department University, Hokkaido University, University of Wisconsin, New Experience for Survivors of Trauma, Association of Family and Systemic Therapies, Agape Foundation, Institute for Pregnancy Loss, Gesellschaft für Logotherapie und Existenzanalyse, International Forgiveness Institute, American Victims of Abortion. Polscy prelegenci przyjechali z Warszawy, Lublina, Łodzi, Katowic, Rybnika. Uczestnicy konferencji reprezentowali całą Polskę. Oprócz zainteresowanych tematyką indywidualnych osób, wśród słuchaczy znaleźli się przedstawiciele uczelni, organizacji *pro life*, duszpasterstwa rodzin z poszczególnych diecezji i inni.

Aspekty prawne ochrony dziecka przed narodzeniem przedstawił Rzecznik Praw Dziecka Paweł Jaros. Interesujący referat o tym, że prawem jest to, co prawe, wygłosił, akcentując punkt widzenia klinicysty, prof. Tadeusz Tołłoczko. Kwestie demograficzne i statystyczne związane z problematyką aborcji ukazała w swym referacie prof. Ewa Frątczak. Porównanie liczby dokonywanych aborcji na Białorusi i Ukrainie oraz w Japonii zaprezentował prof. Etsuo Yoshino. Kontrowersje wokół aborcji, ujawnione w 1994 r. podczas konferencji „Ludność i rozwój” w Kairze, przedstawił prof. Janusz Balicki. O tym, że zarodek jest pacjentem, wobec którego można stosować terapię i poprzez podanie ACTH–depot zapobiegać poronieniom i porodom przedwczesnym, mówił prof. Rudolf Klimek. Stanowisko lekarza ginekologa wobec problematyki aborcji zaprezentował prof. Michał Troszyński, a podejście psychologów prenatalnych – dr Dorota Kornas-Biela.

Następna z rozpatrywanych podczas konferencji kwestii dotyczyła przyczyn aborcji. W referatach uwzględniono czynniki socjologiczne (prof. Wanda Franz) i psychologiczne (prof. Priscilla K. Coleman i prof. Vincent M. Rue). Psychospołeczne uwarunkowania dzieciobójstwa w okresie postnatalnym ukazano na podstawie badań zespołu, w którego skład wchodził: prof. Jan Oleszczuk, Aneta Libera i Agnieszka Cegiełkowska-Bednarczyk. Fizyczne i psychiczne skutki abor-

cji przedstawili: prof. Joel Brind, prof. Bogdan Chazan, dr Justyna Trepka-Starosta, dr Agnieszka Roszkowska, prof. Vincent M. Rue oraz Andrzej Winkler.

Przekreślenie życia poczętego dziecka oraz negatywne następstwa, jakie niesie aborcja dla matki i wielu uwikłanych w nią osób, skłaniają do podejmowania terapii. Konieczne jest również wskazywanie różnych sposobów przeciwdziałania temu procederowi. Doświadczeniem psychoterapeutycznym dzielili się podczas konferencji terapeuci z Rumunii (dr Zoltan Konya i Agnes Konya), Szwajcarii (mgr Godela von Kirchbach), Stanów Zjednoczonych (dr Cathrine T. Coyle) oraz z Polski (dr Witold Simon, mgr Andrzej Winkler, mgr Marek Gajowy). Poruszającym słuchaczy świadectwem okazała się wypowiedź Karen A. Cross reprezentującej Amerykańskie Stowarzyszenie Kobiet Ofiar Aborcji. Jej odwołanie się do Boga było wartościowym uzupełnieniem tematów podjętych podczas konferencji, uwzględniającym – oprócz psychologicznego, socjologicznego czy medycznego – także aspekt religijny.

Alternatywą aborcji może być umiejętne planowanie rodziny, o czym w ramach warsztatów mówiła dr Ewa Slizień-Kuczapska, albo adopcja, będąca przedmiotem wystąpienia Magdaleny Lesiak i Gabrieli Wtorkiewicz. W przypadku nieuleczalnie chorych płodów zasadną alternatywą aborcji jest perinatalna opieka paliatywna, jaką w Polsce zajmują się doc. dr hab. Tomasz Dangel i jego małżonka dr Joanna Dangel.

Międzynarodowa Konferencja Naukowa, będąca trzydniowym spotkaniem poświęconym zagadnieniom związanym z przerywaniem ciąży, pełna interesujących referatów i umożliwiająca pracę warsztatową w wybranej przez siebie grupie, bez wątplenia spełniła pokładane w niej oczekiwania. Ukazane przez specjalistów różnych dyscyplin naukowych rodzaje aborcji i jej rozmiary, zakres prawnej dopuszczalności przerywania ciąży, przyczyny i skutki aborcji, terapie postaborcyjne oraz alternatywy aborcji wydatnie uzupełniły i poszerzyły wiedzę zainteresowanych tematyką słuchaczy. Stworzenie możliwości wymiany doświadczeń i wzajemnego dzielenia się wiedzą ma nie tylko walor naukowy, lecz jest swoistą zachętą do współpracy międzynarodowej i nieustawania w podejmowaniu działań prewencyjno-profilaktycznych eliminujących przerywanie ciąży. Ogromny wysiłek organizatorów Konferencji nagrodzony został zadowoleniem jej uczestników i nadzieją lepszego ich przygotowania do realizowanej pracy w zakresie profilaktyki i terapii aborcyjnej. Potrzeba stałej edukacji w tej dziedzinie wymaga tego, by spotkań poświęconych problemom związanym z przerywaniem ciąży było znacznie więcej.

Urszula Dudziak

Katedra Opieki Społecznej Paliatywnej i Hospicyjnej KUL